

Leto I.

Izhaja vsakega 1. in 15. v mesecu. Letna naročnina 25 Din, za inozemstvo 40 Din.

NA MEJAH

Štev. 6.

Ček. račun št. 12.886
Telefon Jesenice 625
Uprava in uredništvo:
Jesenice, Krekov dom

LIST ZA GOSPODARSTVO, PROSVETO IN KULTURO

Jesenice, 15. oktobra 1936

Ni kompromisa!

»Ljudje, polni sovraštva do Boga, cerkve in njenih služabnikov, so požgali in porušili nešteto božjih hramov, niso se ustavili niti pred najsvetejšim zakramentom, ampak so ga na najogabnejši način oskrunjali tako grdo, da je nemogoče povedati. V pobesneli strastnosti divjajo zoper vse, kar je božjega.« Tako pravi zadnji Ljubljanski škofijski list o dogodkih v Španiji. Nato poziva vse: duhovnike in laike, naj stopijo v vrste borcev zoper veliko zmoto in nevarnost komunizma ter sorodnih stremljenj, ki so rodila uničujoči požar Španije in bi ga rada zanesla s prevratnim viharjem v vse smeri, v vse dežele sveta.

Za vernega katoličana mora biti tako vsako kolebanje, vsako nihanje iz leve v desno končano. Če so koga motili neharmonični glasovi in različna stališča v dnevnem časopisju, nejasna opredeljenost stanovskih organizacij, nesmiselno spajanje križa s srpom in kladivom — katolicizma s komunizmom, če je koga že zajel duh časa in ga tira v razdirajoče smeri, je zanj obvezen glas cerkve tako, da se ne more imenovati njegova dobrega otroka, če niti sedaj ob 12. uri od čuvarice resnice resnice sprejeti noče. Po navodilih škofovih, ki so sledila besedam skupnega očeta vseh katoličanov, za nikogar ne more biti dvoma, kje je mesto zanj. Ni več mogoče izbegavati. Pred lučjo ni nobenega senčnega skrivališča več. Ni več kompromisov.

Priznati moramo, da doslej ni bilo tako. Bilo je tudi med nami vse preveč teme, vse premalo luči, vse preveč polovičarstva, vse premalo odločnosti in vere v zmago lastnih idej. Hodili so nekateri k nasprotnikom, zapustili so studenec žive vode in iz marksističnih cistern zajemali kalne vode ter z njo napajali naše ljudi in jih v svoji nespameti zastrupljali. Pozabili so, da imamo svoj evangelij, ki od nikoder nobenih novih življenjskih sokov ne rabi, ki je sam vsak dan ves modern, ves življenjski. Oni, otroci velikih nauk, ki jih razumeli niso, so kakor pritikavci capljali za napihljenimi gesli svojih nasprotnikov. Niso imeli poguma ustaviti se njihovim lažem in prevaram, njihovemu sodrugar-

skemu nasilju, njihovemu izdajstvu, kakor da so bili rojeni za hlapce in da hlapci ostati hočejo. Le včasih je skozi mrak in negotovost neodločnosti prišlo do izraza tudi to, da je v nas nekaj lastnega življenja in neodvisne moči.

Dosti je tega. Ali imamo svoj program in verujemo vanj ter se bojujemo zanj ali pa vredni nismo, da živimo. Imamo ga. Treba je samo, da gremo na delo, na organizacijo, v borbo. Sami hočemo ustvarjati, sami braniti, sami napadati v svojem imenu in v imenu našega programa, pripravljeni, da samo od trenutka do trenutka podpremo pošteno borbo vsakogar, odločeni pa, da se z nikomur ne vežemo v trajne nenormalne zveze, ki dobrih sadov rodile ne bodo.

Za nas je materijalistični komunizem z njegovim zaslužjevanjem in prelivanjem človeške krvi postal najhujši nasprotnik, ker vidimo v njem smrtnega sovražnika vsakega zdravega razvoja človeške družbe in uničenje vseh kulturnih vrednot. Med njegovo in našo ideologijo ni sprave, ne miru in kompromisov — ne s komunizmom in ne z njegovimi pomožnimi četami. Mi dosledno zahtevamo od vseh, ki hočejo biti dobri katoličani, da jim je glas cerkve več kakor sirenski glasovi razrednobojnih marksističnih zadržb. Kdor je za ta glas gluhi, ne spada ne v naše kulturne, ne v gospodarske, ne v športne, ne v strokovne organizacije in ne v nobeno javno zastopstvo. Tem manj pa morejo biti taki ljudje celo na vodilnih mestih teh organizacij in če so, je naša dolžnost, da ne bodo več.

Treba je, da preženemo mrak iz svojih vrst, treba nam je jasnosti, ki bo pregnala ribarjenje v kalnem, ki nam bo osvetlila lasten cilj in program in nas vse združila v strujenem pohodu k njemu. Naši četverstopi ne morejo trpeti v svoji sredi nikogar, kdor z nami nima istega koraka, naša čista pesem nikogar, ki bi vanjo vnašal disonanco, naša borba nikogar, ki bi iz naših vrst dajal znamenja nasprotnikom.

Kdor čuti, da tu notri ne spada, da ga srce drugam vleče, naj gre, sicer bo moral iti. Kdor drugače misli in upa, naj ve, da je luč prižgana...

Za Koroško

Ob obletnici plebiscita

Ob novi žalostni obletnici poraza Slovencev na Koroškem, ki je od nas odtrgal tako lep kos naše zemlje, kjer je prav za prav naša narodna zibel in naš vojvodski prestol, smo kot obmejni list prav posebno dolžni, da v interesu narodne skupnosti ne gremo mimo njega. Mi smo kot neposredni sosedje te prelepe zemlje in vez istega naroda poklicani, da spajamo v enoto, kar je nasilje ločilo.

Slovenska Koroška je Jesenicam tako blizu. Vedno je bila blizu, saj znaša zračna razdalja

med Jesenicami in med Št. Jakobom v Rožu komaj 12 km. Celovec je v zračni črti bližji Jesenicam nego Kranj. Selce, Naklo pri Kranju, Celovec so v zračni črti od Jesenic enako oddaljeni. Še bližja Jesenicam sta Beljak in Borovlje.

Ljubljana je v zračni črti od Jesenic bolj oddaljena nego Velikovec ali Doberlavas. Ljubljana ima od Jesenic isto zračno oddaljenost kakor Grebinj na vznožju Svinške planine, ali kakor Milštat ob enakoomenskem jezeru, ali kakor Šmohor v Ziljski dolini. Do Šmohorja je Ziljska do-

Z Jesenic

Gdč. Krista Hafnerjeva, učiteljica na jeseniški narodni šoli, je premeščena k prosvetnemu oddelku banske uprave v Ljubljani. Vzorna učiteljica, ki je bila v vseh preteklih letih za zgled nezlomljivega značaja vsem svojim tovarišem in tovarišicam, je bila vsestransko delavna. Posebno težko jo bodo pogrešala naša dekleta in žene. Med njimi bo z njenim odhodom zazijala močna vrzel. Tudi Krekova knjižnica, ki je pod njenim preudarnim vodstvom tako lepo procvetala in napredovala, bo težko našla primerne naslednika. Njeno nesebično delo med nami in našo mladino ji Bog povrni z obilo sreče na novem službenem mestu.

Javno sejo je imel 2. t. m. odsek JRZ za prevedbo Jesenic v prvi draginjski razred. Za sejo je vladalo med uradništvom na Jesenicah mnogo zanimanja in se tudi te seje mnogoštevilno udeležilo. Odseku je treba priznati, da je svojo nalogo v predpripravi materijala in v sestavi predloga tako stvarno kakor likovno vzorno rešil. Upamo, da bo predlog našel razumevanje na merodajnih mestih in da bodo tako državni nastavljenici na Jesenicah mogli živeti stanu primerno življenje. Predlog oziroma prošnjo za prevedbo prinašamo zaradi važnosti za Jesenice v celoti na drugem mestu. Izpuščeni so le statistični podatki in Jesenice v slikah.

Na študijsko potovanje v Avstrijo, Češko in Nemčijo sta te dni odšla tovarniška uradnika gg. ing. Kuhar in ing. Petrovič. Po povratku teh dveh bo KID poslala v inozemstvo v študijske svrhe nekaj svojih vestnih ročnih delavcev, da jih seznanijo s prilikami v širokem svetu. Ti bodo potem svojim tovarišem mogli predočiti diferenco tuje in naše industrije in razmer, ki so tu in tam. Vsekakor je ta misel zdrava in bi bilo želeli, da bi bilo čim več sličnih ekskurzij delavstvu

omogočenih za njegovo izobrazbo in za napredek naše industrije.

Vsem, ki prihajajo na Jesenice, da bi tu dobili dela, sporočamo, da je stalež tako pri Kranjski industrijski družbi, kakor tudi pri gradbeni tvrdki »Slograd« poln in in da tudi organizacije ne sprejemajo več novih prijavi.

Odprle so se jim oči, tako piše zadnja »Delavska fronta« o NSZ na Jesenicah z ozirom na njeno »Pismo delavcem in delavkam KID«. Dopis »Delavske fronte« je zanimiv, ker trdi, da so bili člani NSZ prvi, ki so v letošnji pomladi začeli z demagoškimi zavajanjem in da so oni dali tako povod poznejšim početjem levičarskih elementov.

Notranje ministrstvo je na številne urgence naših ljudi zaradi vožnje naših jeseniških dijakov na progi Jesenice-Kranj poslalo naslednje sporočilo: Na ponovno intervencijo pri prosv. ministrstvu zaradi dovoljenja za vožnjo dijakov na progi Jesenice-Kranj je g. minister prejel obvestilo, da je tozadevna uredba, ki prepoveduje vožnjo nad 20 kilometrov, ukinjena in se smejo dijaki voziti brez ozira na razdaljo. Ukinitve gorenje uredbe na prošnjo Jeseničanov omogočuje okoli 40 dijakom in dijakinjam, da jim ni bilo treba prekiniti svojih študij ali pa si iskati dragih stanovanj v kraju študija. G. ministru Korošcu v imenu prizadetega dijaštva in staršev iskrena zahvala.

Konzumno društvo za Slovenijo, ki je imelo do pred par leti svoje podružnice tudi na Jesenicah in v okolici, gre v likvidacijo. Te dni — pa tudi že dalje časa — prejemajo oni, ki so se pri društvu morda že pred več leti slučajno včlanili, od likvidatorjev pozive, da doplačajo za kritje dolgov, ki jih je društvo napravilo, a za nje nima kritja, še neplačani del deleža do zneska 500.— Din. Med temi, ki prejemajo take pozive, je mnogo upokojencev in vdov, ki sedaj začudeno vprašujejo, kako da naenkrat dolgujejo te zneske in hodijo po informacije k vsem mogočim ljudem. Tem je treba v pojasnilo povedati to-le: Medtem ko so postali oni sami nedelavni člani društva in se zanj niso zanimali, je konzumno društvo na svojih obnih zborih brez njih veljavno povišalo delež na Din 500.—. S svojim deležem pa vsak član garantira za dolgove te konzumne zadruge in poleg tega še z zneskom, ki je v

lina slovenska. Brdo je zadnja slovenska župnija in občina v tej dolini.

Če vzamemo jezera, vidimo, da je Bohinjsko jezero od Jesenic v zračni črti bolj oddaljeno nego Vrbsko ali Baško jezero.

Slovenska Koroška je torej Jesenicam v resnici blizu. A vmes so Karavanke. Odkar pa so prevrtali Karavanke, so postale Jesenice tudi prometno Slovenskemu Korotanu čisto blizu. Iz Podrožice je po železnici bližje na Jesenice nego v Beljak.

Ko je bilo v letu pred plebiscitom prvo glasovalno ozemlje odrezano od ostale Koroške, so postale Jesenice takoj gospodarsko središče za Zg. Rož in za okolico Baškega jezera. V letu pred plebiscitom smo videli, kako so se Korošci hitro znašli in so se vozili iz Zg. Roža in okolice Baškega jezera na Jesenice namesto v Beljak ali Celovec.

Nemci so rekli ob plebiscitu: Bog je postavil Karavanke. Toda Bog je postavil tudi druge gore. »Kar je Bog združil, naj človek ne loči,« velja tudi za narode. En narod prebiva severno in južno od Karavank. In ta narod sega na severu do Dobrača, do Magdalenske gore ali Svete Helene in do vrh Svinške planine. To so naravni mejniki med nemškim in slovenskim ozemljem na Koroškem in tudi te gore je postavil Bog!

Slovensko geslo ob plebiscitu se je glasilo: Na svoji zemlji sami gospodarji! Ko je bil v oni dobi pred plebiscitom velik ljudski tabor v Borovljah, so na neki deski nosili napis: Ne bo nas tujec več teptal — naš rod bo tu gospodoval! Kako upravičeno je bilo slovensko stremljenje po rešitvi izpod tujkega jarma in po združenju z brati po krvi in jeziku!

Pri plebiscitu pa so Nemci zmagali, ker je šola-ponemčevalnica z brezobzirno nasilnostjo pojaničarila naš narod na Koroškem! Že nad 50 let poprej je delala Slovincem vsiljena nemška šola za nemško zmago pri plebiscitu!

Plebiscit je minil porazno za nas. Toda naš duh ne sme kloniti. Nihče ne sme obupavati. Meje so postavili, upravo so ločili. Premnogo krivic so našemu narodu tam preko storili. Toda duh je nezlomljiv, njemu se mej postaviti ne da. Mi moramo vedeti, da smo narod le v skupnosti z njimi tam preko, sami smo le en del naroda, kakor so tudi oni tam del istega naroda. Onih tam preko pa nasilje streti ne sme, ne smejo mu kloniti. Možem in narodu, če so možje in narod, mora nasilje roditi nezlomljiv odpor, ki je v pravični stvari poročstvo zmage. Bodimo tudi mi, ki tvorimo skupno en narod, kakor možje, ki se bore, dokler se krivica ne zruši in pravica ne vstane in verujemo v njeno vstajenje.

Jesenicam prvi draginjski razred!

Jugoslovanska radikalna zajednica
mestna organizacija za Jesenice.

Jesenice, dne 2. oktobra 1936.

P. n. Ministrstvo financ v Beogradu.

Predmet: Nacionalno in gospodarsko nujna prevedba mesta Jesenice v prvi draginjski razred.

Mestna organizacija Jugoslovanske radikalne zajednice na Jesenicah navaja uradne ugotovitve o visoki draginji na Jesenicah in prosi tit. ministrstvo, da bi po nujnosti in uvidevnosti spodnjih ugotovitev blagovolili predlagati in izvesti spremembo § 27 zakona o državnem prometnem osebju in § 26 zakona o uradnikih v smislu, da bi se najdražjemu mestu v državi — Jesenicam — priznal draginji primerni I. draginjski razred.

Prevedbo Jesenic v I. draginjski razred zahtevajo sledeči nujni gospodarski in nacionalni interesi:

1. Iz priloženih uradnih ugotovitev iz tržnih cenikov Beograda (I. draginjski razred), Ljubljane (I. draginjski razred) in Maribora (II. draginjski razred) je razvidno, da so cene živilom na Jesenicah v večini slučajev mnogo višje od cen v mestih, ki uživajo ugodnosti I. draginjskega razreda (Beograd, Ljubljana itd.), v malo primerih enake in le v neznatnih izjemah nižje. Povprečno so živila na Jesenicah izrecno dražja od vseh mest v državi (tako za Dubrovnikom in Splitom).

2. Mesto Jesenice leži v ozki gorski soteski (glej slike) brez rodovitnega zaledja in brez vrtov, zato se morajo vsa živila uvažati iz oddaljenih krajev — najmanj 20 do 80 km daleč. Vsa severna, zapadna in južna zaledja Jesenic so masivi Karavank in Julijskih alp, brez vsakih rodovitnih zemljišč.

3. Jesenice ležijo v bližini mnogih svetovnoznanih letovišč: Bled, Kranjska gora, Bohinj, Planica, Pokljuka itd., ki odvzemajo ves bližnji konzum. Ta letovišča svetovnoznane slovesa dvigajo cene in jih diktirajo tudi bližnjim Jesenicam. Sleherni producent prodaja živila letoviščem in postavlja enake cene tudi jeseniškemu

trgu. Prvotno tržno zaledje jeseniškega trga je bila v veliki meri Koroška, ki je padla pod Avstrijo.

4. V velikem industrijskem središču, v prvem in važnem obmejnem mestu ter v najpomembnejšem železniškem križišču v državi živi okrog 450 državnih nameščencev (železničarjev, carinikov, poštarjev, učiteljev, orožnikov i. dr.), katerih plače se po dosedanjem draginjskem razredu mesta ne morejo primerjati tovarni, ki izplačuje mezde od Din 40.— do Din 121.— dnevno in kjer znaša srednji zaslužek delavca Din 1.900.— mesečno. Državni nameščenelec je kljub šolam in izpitom najslabše plačana delovna moč na Jesenicah in je zaradi tega odrinjen z vodilnega na nižje socialno mesto.

5. Žalostna, a nujna posledica zapostavljenih državnih uradnikov v tem dragem mestu je, da ti ne morejo dostojno reprezentirati ugleda naroda in države na meji, kjer dnevno gostujejo številni tuji državljani in kjer se dnevno ustavljajo letoviščarji, predstavniki in diplomati tujih držav. Prometna služba italijanskih in avstrijskih železničarjev daje priliko dnevnega stika z našimi državnimi nameščenci in ni osamljen slučaj, ko se tujci zgražajo nad eksistenco naših državnih uslužbencev.

6. Nacionalna čast zahteva, da se s povišanjem Jesenic v I. draginjski razred doseže, da Jesenice ne bodo več smatrane za kazensko mesto državnih uslužbencev, temveč da bodo vzorna obmejna postojanka, ki naj služi ugledu velike domovine. Tudi koroški Slovenci v Avstriji in Slovenci v Italiji naj gledajo v obstanku Jesenic eksistenco svoje domovine, ki naj jih vabi in veže k sebi, ne pa obratno, da vidijo tu nižji položaj jugoslovanskega državnega nameščencea.

7. Jeseniški državni uradnik, katerega prejemi v III. draginjskem razredu so v veliki večini manjši od prejemkov nekvalificiranih tovarniških težakov, ne more niti napram soprebivalcem na Jesenicah zavzemati pravega stališča in položaja napram svojim stanovskim kolegom v vseh ostalih krajih države, pa je izredno zapostavljen ne samo zaradi tega, ker so Jesenice

najdražje mesto, nego tudi zaradi tega, ker tu ni nikakih srednjih šol in mora svoje otroke pošiljati na oddaljena mesta v študij. Državni uradnik v cenejših mestih, ki pa kljub temu uživajo prvi draginjski razred, ima tudi udobnost šolanja otrok ter možnost postranskih zaslužkov, kar vse na dragih Jesenicah odpade.

O nujnosti prevedbe Jesenic v I. draginjski razred govorijo tudi naslednja dejstva:

a) Jesenice so uživale po prejšnjem zakonu o uradnikih že ugodnosti drugega draginjskega razreda, ki pa so jim bile odvzete z novim zakonom iz leta 1951.

b) Že banski svet kraljevske banske uprave dravske banovine je po pooblastilu iz § 85 zakona o občinah na svojem rednem zasedanju dne 22. februarja 1956 sklenil z uredbo o občin-

skih uslužbencih in priznal Jesenicam najvišjo draginjsko stopnjo s tem, da je postavil določilo 49 cit. uredbe, da so v I. draginjskem razredu krajeve odmere vse občine, kjer so sedeži sreza, sodišča in zdravilišča ter občine z nad 5000 prebivalci.

c) Stavbinsko delavstvo na Jesenicah je z meznim gibanjem in stavko zahtevalo in doseglo mezde stavbinskih delavcev, ki so veljavni za mesta s I. draginjskim razredom.

Prepričani, da vršimo s to prošnjo državljansko dolžnost, ki nam jo narekujejo gospodarski in nacionalni interesi za existenco državnih uslužbencev v važnem obmejnem mestu in prepričani, da smo kot zastopniki tako važnega kraja v naši zemlji poklicani čuvati ugled domovine, pričakujemo samo ugodne rešitve predložene prošnje.

Razpust koroškobelske občinske uprave

V zadnji številki našega lista smo prinesli kratko notico o razpustu občinskega odbora na Koroški Beli. Ker je ta notica dvignila toliko prahu in se je od izvestnih strani grozilo našemu listu s tožbo, smatramo, da je v interesu čiste resnice, da prinesemo v tej številki celotni odlok banske uprave, da se čitatelji sami prepričajo, da je bilo to naše poročilo objektivno. Odlok se glasi:

Kraljevska banska uprava dravske banovine.
II. no. 24859/1. V Ljubljani, 18. sept. 1956.

Odločba.

Na osnovi § 129, odst. 2 z. o. v zvezi s § 52 fin. zak. za l. 1956/57 in na osnovi § 129, odst. 1 v zvezi s § 28, toč. 4 z. o. so razrešeni v občini Koroški Beli, srez Radovljica, njihovih funkcij sledeči člani občinskega odbora:

1. Predsednik občine Šoberl Virgilij,
2. član občinske uprave Mohorič Franc,
3. član občinske uprave Dolinar Franc,
4. član občinske uprave Noč Tomaž,
5. občinski odbornik Jenko Ivan,
6. občinski odbornik Noč Janez,
7. občinski odbornik Praprotnik Franc,
8. občinski odbornik Mulej Jožef,
9. občinski odbornik Lipovec Anton.

Razrešeni predsednik občine in člani občinske uprave se obenem razrešujejo tudi dolžnosti občinskih odbornikov.

Razlogi:

Ob priliki revizije računov in občinskega gospodarstva upravne in šolske občine, katero je izvršil v dneh od 25. avgusta do 5. septembra 1956 revizijski organ kraljevske banske uprave, je bilo ugotovljeno sledeče:

ad 1. Predsednik občine Virgilij Šoberl je dne 3. januarja 1955 predložil občinskemu blagajniku v izplačilo potvorjen račun za Din 150.—, glaseč se na dobavo desk po nekem Rajnhartu. Potvorjen račun je izstavil in tudi podpisal dozvednega Rajnharta predsednik Šoberl sam ter tudi ta fingirani račun sam predložil občinskemu blagajniku v izplačilo in tudi sam prevzel od blagajnika izplačani znesek. S tem, da je napravil v svojstvu predsednika lažno listino in jo uporabil z namenom, da si pridobi korist, je zagrešil dejanje, kaznivo po § 214 in na osnovi § 14, toč. 3 tudi po § 397 kaz. zakona. Dokaz: njegovo priznanje, podano na zapisnik ob zaslišanju po revizijskem organu.

Dalje je bilo ob priliki revizije ugotovljeno, da je bila vpisu izdatkov pod št. 14 blagajniškega dnevnika občine za proračunsko razdobje

dvanajstin januar-marc 1954 za znesek 3.453,50 Din kot dokazilna listina priključena ponarejena mezdna pola. Kljub temu, da je predsednik Šoberl vedel, da so podpisi na mezdni poli ponarejeni, kar je dokazano s pismeno izjavo člana uprave Noča Tomaža, je vendar to ponarejeno mezdno polo vidiral ter jo dal izplačati in priključiti občinskemu računom. To mezdno polo je predsednik Šoberl tudi priložil občinskemu računom ter tudi dobil kot odgovorni računodajnik razrešnico v smislu § 103 z. o. S tem, da je predsednik Šoberl uporabil pri predložitvi računa vedoma lažno listino, je zagrešil kaznivo dejanje po § 214 kaz. zak. Dokaz: ugotovitev revizijskega organa.

ad 2. Član občinske uprave Mohorič Franc je sestavil pobotnico za Din 640.— za vožnjo gramoza za Lagoja Aleša, Javornik št. 52. To pobotnico je dal v podpis nekemu delavcu, ki je podpisal Lagoja Aleša, nato pa je Mohorič predložil prilogo občinskemu blagajniku, ki mu je na ponarejen podpis izplačal znesek Din 640.—. S tem je zagrešil Mohorič kaznivo dejanje, ker je napravil lažno listino ter jo tudi uporabil, kar je kaznivo po §§ 214 in 397 kaz. zak., ker je to listino napravil v svojstvu člana uprave in mu je bilo od občine poverjeno nadzorstvo nad temi vožnjami gramoza.

Dokaz: ugotovitve revizijskega organa in priznanje, podano na zapisnik ob priliki zaslišanja.

ad 3. Član občinske uprave in bivši občinski blagajnik Dolinar Franc je priključil vpisu izdatkov pod št. 14 blagajniškega dnevnika občine za proračunsko dobo dvanajstin januar-marc leta 1954 za znesek Din 3.453,50 kot dokazilno listino vedoma ponarejeno mezdno polo ter je to lažno listino tudi priključil obračunu ter si na ta način za ta znesek izposloval kot odgovorni računodajnik razrešnico po § 103 z. o. S tem, da je občinski blagajnik v tem svojstvu pri predložitvi obračuna vedoma uporabil lažno listino, je zagrešil kaznivo dejanje po §§ 214 in 397 kaz. zak.

Dokaz: ugotovitve revizijskega organa in priznanje, podano na zapisnik ob priliki zaslišanja po revizijskem organu.

ad 4. Član občinske uprave Noč Tomaž je napravil ponarejeno mezdno polo k št. 14 blagajniškega dnevnika za znesek Din 3.453,50 ter na tej poli podpisal imena prejemnikov denarja Janka Žvaba, Kavčiča Janka in Noča Alojzija. Dokaz: njegovo priznanje, podano na zapisnik ob priliki zaslišanja po revizijskem organu. Njegovega zagovora, da je napravil samo prepis po originalu, ni možno upoštevati, ker bi bil moral v tem primeru mezdno polo na prvi strani označiti kot »prepis«, pri imenih, katera je podpisal, pa dostaviti »l. r.«.

pravilih predviden. Gori omenjeni pozivi tudi že računajo z možnostjo, da bodo morali tisti, ki so sedaj pozvani na plačilo deleža, doplačali še enkrat pozneje vsak po 300.— Din iz naslova garancije ali poročstva, ki ga je kot član po pravilih za konzumno zadružno prevzel.

Nam, ki smo načelni prijatelji združništva in gledamo v njem nekako prehodno družabno obliko, je za vsako zadružno žal, če zaradi posebnih razmer, ali pa tudi zaradi nepoštenosti ali nezmožnosti vodstva ugasne njeno življenje. To velja tudi za zadruge, ki so v rokah ljudi, po svetovnem nazoru nam nasprotni. En kamen se izmakne s takimi likvidacijami iz stavbe združništva in vera vanj se omaje. Zadržanjem iz marksističnega tabora, ki so vodili tudi to zadružno, iz srca želimo, da bi imeli za svoje gospodarske zadruge in njihova načelstva same zmogne in poštene ljudi. Nazadnje jim moramo povedati, da je za poštenje treba imeti vesti in čuta odgovornosti in da so sama marksistična gesla prešibka, da bi bila tu neporušna opora. Ljudem ni treba nič praviti. Vidijo likvidacijo, čutijo nesposobnost, mislijo si še kaj hujšega, pa pravijo: Takim ljudem javnega denarja ne moremo zaupati ne pri zadrukah, ne pri društvih, ne pri občinah, ne v državi, sploh nikjer. Škoda je le, da ljudje posamezne slučaje posplošijo in tako ti slučaji škodujejo vsemu združništvu.

S Koroške Bele

P. n.

Uredništvo lista

»Na mejah«

Jesenice, Krekov dom.

Podpisani člani bivše občinske uprave občine Kor. Bela prosimo p. n. naslov, da priobčite v prvi prihodnji številki, katera izide predvidoma dne 15. t. m., Vašega lista popravek z besedilom, kot je navedeno v prilogi.

Občinski odbor na Kor. Beli.

Podpisani člani občinske uprave na Kor. Beli Vas prosimo, da v smislu tiskovnega zakona objavite z ozirom na zapisek pod gornjim naslovom v 5. številki, na 5. strani Vašega cenjenega lista sledeči popravek:

Ni res, da so člani bivše občinske uprave zagrešili kake poneverbe, temveč je res, da tiči glavni vzrok njih razrešitve v tem, da se je našel prepis priloge

Prispevajte v naš tiskovni sklad!

mezdne pole mesto originala. Res je pa tudi, da so se mezde izplačale po originalu in to že preje, ko so bili zneski na temelju lastnoročno podpisanih mezdnih spisov knjiženi. Prejemniki so pri reviziji tudi vsi potrdili resničnost prejetih vsot. Nadalje je tudi res, da je v enem slučaju prejela zasluženo mezdo za dovoz gramoza žena voznika, katera je pobotnico podpisala in denar prejela, kar voznik tudi sam priznava. Tudi se zaradi tega ni prav nič izkazalo, da marksistom ni mogoče zaupati javnega denarja ali javnih blagaj.

Koroška Bela, dne 12. oktobra 1956.

Mohorič Franc, l. r.,
Dolinar Franc, l. r.,
Rainer Jakob, l. r.,
Noč Tomaž, l. r.,
Gerdej Anton, l. r.

*

Čitatelji naj primerjajo popravek z dekretom banske uprave!

Prosveta

Jalenove »Rojenice« so bile vsled ponesrečenja ene igralke odložene in bodo doživele krstno predstavo v nedeljo, dne 18. t. m., ob 20.

Občni zbor Krekovega prosvetnega društva letos ni sličil zborovanju kake podeželske prosvete, ampak je bil bolj podoben občnemu zboru kake mogočne centralne prosvetne organizacije, ki daje smeri in začrtava pota celemu narodu. Veliko društveno dvorano so zborovalci popolnoma zasedli in pazno sledili neštevilnim poročilom odborovih funkcionarjev in društvenih odsekov. Reči je treba, da je društvo v preteklem letu izvršilo ogromne naloge. Zlasti pa je iz vsega zborovanja razveseljivo jasno pronicalo dejstvo, da je v pretekli poslovni dobi društveno članstvo vrglo svoja sidra bolj na globoko, kar je pokazala tudi izvolitev novega odbora, v katerem je izrazito poudarjena edino prava črta: v pravcu tradicij delati za slovensko katoliško narodno prosveto in se ne pustiti speljati na razna stranpota. Staremu zaslužnemu društvenemu delavcu, dosedanjemu predsedniku g. Jankotu Šrancu se je za ves trud in mnoge žrtve, ki jih je za našo prosveto doprinesel, v iskrenih besedah zahvalil med velikim navdušenjem in gromkim aplavzom izvoljeni novi predsednik g. Novšak Viktor. Ta občni zbor bi lahko zaključili s pesmijo: »V hribih se dela dan«. Mi smo tega dne samo veselili.

S tem je Noč Tomaž napravil lažno listino ter povzročil kaznivo dejanje po §§ 214 in 397 kaz. zak., ker je to storil v svojstvu člana uprave, kateremu je bilo po občini poverjeno nadzorstvo nad v mezdni poli vsebovanim delom.

ad 5. Občinski odbornik Jenko Ivan je v funkciji blagajnika krajevnega šolskega odbora na Koroški Beli zagrešil sledeča, po kazenskem zakonu kazniva dejanja:

a) Utajil je znesek Din 5.150.—, katerega je dne 18. marca 1954 nakazala kot delni prispevek šoli na Koroški Beli upravna občina Kor. Bela.

b) Utajil je znesek Din 6.000.—, katerega je dne 23. januarja 1955 nakazala šoli enako upravna občina Koroška Bela. Ker je šola pozneje delni znesek Din 5.000.— vrnila občini, česar pa blagajnik Jenko ni vknjižil med izdatke v šolskem blagajniškem dnevniku, znaša razlika dejansko Din 1.000.—.

Obe utaji v skupnem znesku Din 6.150.— je izvršil šolski blagajnik na ta način, da od občine prejetih zneskov Din 5.150.— in 6.000.— ni vknjižil med dohodke ter občini vrnjenega zneska ne med izdatke šolskega blagajniškega dnevnika. S tem je zagrešil kaznivo dejanje po § 319 kaz. zak. Dokaz: blagajniške knjige upravne in šolske občine Koroška Bela, po blagajniku Jenku Ivanu lastnoročno podpisane pobotnice, ugotovitve revizijskega organa in Jenkovo priznanje ob priliki zaslišanja po revizijskem organu.

S tem, da so predsednik Šoberl Virgilij, člani občinske uprave Mohorič Franc, Dolinar Franc in Noč Tomaž ter občinski odbornik Jenko Ivan zagrešili spredaj navedena dejanja, kazniva po kazenskem zakonu, so zagrešili toliko kršitev službene dolžnosti, ki se mora kvalificirati kot nečastna ter jih je bilo na osnovi § 52 fin. zak. za l. 1956/57 in § 129, odst. 2 z. o. razrešiti funkcije občinskih odbornikov.

Dalje je revizijski organ ugotovil, da je prejel Jenko Ivan, občinski odbornik, iz naslova dobav za občino v letih 1954/55, 1955/56 in 1956/57 iz občinske blagajne za cement in razna zidarska dela izplačanih Din 9.239.50, vsled česar je stopil z občino v dobaviteljsko razmerje, katero mu tudi v smislu § 28, toč. 4 z. o. odvzema sposobnosti biti občinski odbornik.

ad 6—9. Občinski odbornik Noč Janez je prejel za popravilo orodja in za vožnje iz občinske blagajne v letih 1954/55 in 1955/56 skupno Din 1.846.—.

»Boj je človeško življenje na zemlji« — je zdavnaj pred Kristusom govoril pobožni Job. Boji znotraj, boji zunaj. Pa zakaj toliko solza in krvi? Zakaj toliko zločinov, da nas je kar groza? Zakaj toliko sovraštva med narodi, stanov in posamezniki? Zakaj?! — Zato, ker med ljudmi ugaša vera in z njo umira ljubezen do Boga in bližnjega. Zato povsod umazana sebičnost in brezsrčnost: v velikem in malem, med državami in posamezniki. Na eni strani nagromadena bogatija, na drugi pa najsilnejša beračija, ki druga drugo sovražita in preklinjata. — Nastopili so časi, ki jih je napovedal Kristus Gospod: »Ker bo hudobija obilno narasla, bo ljubezen mnogih omrznula.«

Človeška družba je bolna, ker je zapustila Boga. Kakor nekoč Judom, tako govori v naši dobi Bog človeškemu rodu: »Vedi in glej, kako hudo in grenko je, da si zapustil Gospoda svojega Boga!« (Jerem. 2, 19.)

Razni veljaki in mogočnjaki zdravijo tega ve-

Občinski odbornik Praprotnik Franc je prejel v l. 1954 za dobavljeni gramoz Din 315.—.

Občinski odbornik Mulej Josip je dobavil v l. 1954 in 1955 občini les in gramoz ter vršil za občino razne vožnje, za kar je prejel skupno Din 485.—.

Občinski odbornik Lipovec Anton je v l. 1955 dobavil občini drva, za kar je prejel iz občinske blagajne Din 680.—.

S tem, da so zgoraj pod točko 6—9 imenovani občinski odborniki stopili z občino v dobaviteljsko razmerje, so ustvarili stanje, ki jim v smislu toč. 4 § 28 z. o. odvzema možnost biti občinski odbornik. Ker pa nalaga § 129, odst. 1 z. o. banu, da mora obvezno razrešiti člane občinskega odbora, pri katerih ugotovi, da nimajo pogojev po tem zakonu, zato je odločba v celem utemeljena. Proti tej odločbi imajo vsi razrešeni člani občinskega odbora pravico pritožbe na upravno sodišče, katero bi bilo, opremljeno s kolkom za 200 Din za vsakega pritožnika, vložiti v roku 8 dni po prejemu odločbe pri kraljevski banski upravi v Ljubljani. Ker pa določa § 52 fin. zak. za l. 1956/57 izrecno, da je krivca takoj razrešiti, odločba o razrešitvi v primeru iz toč. 4 § 28 pa velja v smislu § 129, odst. 1 z. o. od dneva, ko se je primer pojavil, odjavil, odrekam vsem eventualno vloženim pritožbam na osnovi § 119 zakona o občem uprav. postopku odločilno moč.

O tem se obveščajo:

1. Šoberl Virgilij, tov. delavec, Koroška Bela;
2. Mohorič Franc, tov. delavec, Javornik 102;
3. Dolinar Franc, tov. delavec, Kor. Bela 58;
4. Noč Tomaž ml., tov. delavec, Kor. Bela 14;
5. Jenko Ivan, zidarski mojster, Javornik 59;
6. Noč Janez, posestnik, Koroška Bela 42;
7. Praprotnik Franc, posestnik, Potoke 15;
8. Mulej Jožef, posestnik, Potoke 14;
9. Lipovec Anton, posestnik, Koroška Bela 65;
10. Občina Koroška Bela, srez Radovljica;
11. G. sreski načelnik, Radovljica.

Nam je žal, da moramo v svojem listu priobčevati take žalostne vesti. Vsak nered in nepoštenje, pa naj bo v katerihkoli vrstah, je zevajoča rana na narodnem telesu. Na drugi strani pa se zavedamo, da bi bil molk k takim stvarim greh. Kdor prevzame javno funkcijo, mora delati za javni blagor, za občo korist in ostati čist, ne pa funkcij nečastno izrabljati v osebne namene. Mora biti to zato, da narod ve, komu naj zaupa ali ne.

„S tem zmagaj!“

K prazniku sv. Marjete Alakok

likega bolnika. Eni hočejo biti bolj modri kot drugi in kuhajo razna politična in gospodarska zdravila. Pa čim bolj zdravijo, tem bolj je človeštvo bolno; čim bolj modrujejo, tem bolj je vse zamotano in zmešano — cel Babilon. Vsa njihova modrost brez Boga bo privedla in je skoro že privedla človeško družbo do propada. Sami bodo morali priznati svojo nezmožnost ter reči s prerokom: »Zdravili smo Babilon, pa ni ozdravljen.« (Jerem. 51, 9.)

Da je človeška družba tako na slabem, je vzrok ta, ker so skladni kamni te družbe razmajani. To so posamezne družine. Mnoge so se popolnoma odtujile krščanskemu življenju. Marsikdo misli, da le ne ubija, ne krade in goljufa, pa je že dovolj, je že poštenjak. Moliti, k sv. maši in k zakramentom hoditi: to je po njegovem mnenju kvečjemu še za duhovnike in ženske ali celo za neumne ljudi (!).

Če torej hočemo, da bo boljše, je treba, da se vrnejo družine k pravemu krščanskemu življe-

nju. Za pravo krščansko življenje pa je treba, da je vse mišljenje in življenje družine prešinjeno s krščanskim duhom.

In Gospod se je sam ponudil za zdravnika bolnemu človeštvu. Zato se je razodel redovnici Marjeti Alakok. Povedal ji je, kako se mu smili ubogo, nesrečno človeštvo, ki je tako mrzlo do njega in ji pokazal svoje srce, vse goreče v ljubezni do nas ter jo učil pobožnosti do presvetega Srca. Ta pobožnost je eden izmed zadnjih dokazov njegove ljubezni in zadnji poskus, da pridobi kristjane zase. Obljube, ki jih je razodel sv. Marjeti, presegajo vse pričakovanje. Tako-le pravi: »Nihče izmed teh, ki pobožno časte presveto Srce in so se mu posvetili, se ne bo pogubil. Presveto Srce jim bo varno zavetje proti vsemu sovražnemu zalezovanju, zlasti ob smrtni uri.« — Morda si kdo misli: denarja pa nič! Od same milosti božje se ne da živeti. — Gotovo se brez denarja, brez gmotnih sredstev ne da živeti, a to, kar Gospod obeta, je več vredno, kakor vsa bogatija sveta. So družine, ki imajo veliko bogastva, a miru božjega nimajo in so pri vsej svoji bogatiji nesrečne. Bolje je malo v miru, kakor veliko v prepiru...

Sv. Marjeta Marija Alacoque, kateri so bile dane te obljube, se je rodila 22. julija 1647. v župniji Veroure (Verur) v pokrajini Bourgogne (Burgonj). Mlada leta je preživela doma, v 24. letu pa je stopila v Paray (Pare) le Monial v red Marijinega obiskovanja. Da bi mogla postati enkrat vredna oznanjevalka zakladov srca Jezusovega, se je moralo njeno srce od vsega posvetnega odtrgati. To milost je začutila prvič pri sv. obhajilu. »Prvo sv. obhajilo.« tako piše sama, »je zliho na vse male zabave moje dobe takorekno, da mi niso več ugajale, četudi sem jih v začetku še iskala.« Da bi se pripravila za svoj poklic, jo je Bog dalje vadil v ljubezni do Križa in trpljenja. S to ljubeznijo napolnjuje Gospod vse, katere je izvolil za velike stvari v svoji sveti Cerкви. Njeno življenje je bilo polno vsakovrstnega trpljenja. Po vstopu v samostan je sledila bolezen za boleznijo; ena njenih prednic je rekla, da je bila Marjeta v šestih letih komaj pet mesecev zdrava. Vse boleznijo so se ji poznale na telesu, tako da na njem ni bilo več zdravega mesta. Mnogo hujša pa, kakor vse telesno trpljenje, je notranja dušna bol, n. pr. če te ne cenijo, če te zaničujejo in preganjajo; ta notranja bol postane skoro neznosna, ako te ponižujejo tisti, od katerih pričakuješ varstva, pomoči in ljubezni. Tudi iz tega keliha bridkosti je morala piti Marjeta. Prednice so jo prezirale in zaničevale. Zaradi nenavadnih stvari, ki jih je Bog v nji deloval, so jo imele večkrat za prenapeto in sanjavo. Mnogim so se zdele njene neprestane molitve, njeno strogo življenje, njena boječa natančnost v izpolnjevanju pravil, njena ponižna preprostost; sumljive ali celo kaznive posebnosti.

Bilo je 27. dec. 1675. na dan sv. Janeza Ev. Marjeta je klečala pred tabernakljem. Tu se ji prikaže božji Zveličar in ji pokaže svoje srce v odprtih prsih. »Bilo je.« tako piše sama, »kakor v ognju in plamenu, obdano od žarkov, svetlejših od sonca, prozorno kot kristal. Rana, ki jo je prejel na križu, se je dobro videla; trnjeva krona se je vila okrog presvetega Srca in nad njim se je dvigal križ. Leto pozneje se ji je razodel drugič. Tretje in glavno razodetje, ki je postalo tako slavno in znamenito in ki se mora

smatrati kot glavni začetek javnega in splošnega čiščenja presvetega Srca, je bilo 16. julija l. 1675. na nedeljo v osmini presvetega Rešnjega Telesa, ko je Zveličar zahteval, naj se postavi praznik presvetega Srca. — Pozneje pa je posebno važna postala njegova »velika obljuba« o deveterih prvih petkih v mesecu.

Že na zemlji tako odlikovana s privatnimi razodetji je Marjeta blaženo končala tek svojega življenja l. 1690 v starosti 43 let. Njen god se praznuje 17. oktobra.

Kljub velikim zaprekam in preganjanju se je pobožnost širila bolj in bolj in vnemala povsod ogenj ljubezni. Niti francoska revolucija, niti janzenisti je niso mogli zatreti. Papeži so jo priporočali: tako Pij IX., posebno o priliki, ko je 19. avgusta 1864. Marjeto Alakok proglasil za blaženo; — Benedikt XV., ki je blaženo Marjeto 15. maja 1920, ravno na praznik Vnebohoda, proglasil za svetnico, pravi: »V našem času ni svetjšega dela in ga tudi biti ne more, kakor navduševati družine, da se posvete presv. Srcu. Leon XIII., »luč z neba«, kakor ga nazivajo, pravi socialni papež, pa vidi v tej pobožnosti znamenje, podobno kakor ga je videl Konstantin, znamenje zmage in miru 20. stoletja. V okrožnici z dne 25. maja 1899. piše: »Ko je v prvih časih krščanstva vzdihovala Cerkev pod jarmom cesarjev, se je prikazal na nebu mlademu cesarju sv. križ; bilo je znamenje in obenem vzrok velike zmage, ki so jo kmalu priborili. Pred našimi očmi glejte drugo, srečo obetajočo, božje znamenje: najsvetejše Srce Jezusovo, nad katerim se vzdiguje križ, ki se blišči v morju plamena! Vanj moramo staviti vse svoje upanje; od njega moramo izprositi in pričakovati zveličanje sveta.«

Veliki papež nas poziva: »V tem (znamenju) zmagaj!«

Agitirajte za naš list! Zahtevajte

„Na mejah“

po gostilnah in kavarnah!

Vincencijeva konferenca

nas prosi, da objavimo naslednje:

Bliža se zima in je že tu. Mnogi širokami bodo zmrzovali, ker nimajo, s čimer bi se oblekli in obuli v mrzlih zimskih dnevih. Mnogi naših prijateljev imajo morda doma še kakšno ponošeno obleko ali obutev, katere sami ne bodo več rabili, a bi prav prišla siromakom, ki jih konferenca podpira. Te prijatelje prosimo, naj bodo tako dobri in nerabljeni obleko prepuste nam. Priinesejo naj jo sami v Krekov dom ali pa tam sporoče, da jo člani konference sami pridejo iskat.

Upraviteljstvo narodne šole na Jesenicah je sporočilo Vincencijevi konferenci, da je to leto na šoli 43 tako revnih otrok, da bi bilo nujno potrebno, da se jim preskrbi zaradi njihovega zdravega telesnega razvoja vsaj brezplačen prigrizek (malica). Stradež doraščajočega otroka je najčese vzrok jetike, ki uniči toliko mladih življenj. Vincencijeva konferenca prosi vse, ki imajo ljubezen in razumevanje za mladino, da ji pomagajo in prispevajo za brezplačno malico tem otrokom.

Triglavske fantovske okrožje je imelo svoj prvi redni občni zbor v nedeljo 4. t. m. v Krekovem domu. Prišli so mladi, postavni fantje z vseh strani, da si izvolijo novo vodstvo in se navdušijo za naše stare ideale in za novo, časom primerno borbo. Zelo pa smo pogrešali na zboru zastopnikov nekaterih odsekov, zlasti onih iz Breznice in Dovjega. Po naših informacijah jim pošta ni dostavila vabil. Občni zbor je sicer potekel v znamenju enodušne volje ponesti mladi, dosledni, kat-bojni fantovski pokret v vsako faro, v sleherni vas. Organizacija hoče biti napa dalna četa naših brez-kompromisnih strem-ljenj in granitna skala, na kateri bo razbil svoje uničujoče sile naš breznarodni in brezverni nasprotnik. Novemu odboru, ki ga vodi nekdanji predsednik Triglavskega orlovskega okrožja g. Alojzij Poženel, želimo na tej poti mnogo srečne roke, ves božji blagoslov in strnjjenih uspehov v borbi za našo katoliško stvar.

Tehnični in organizatorični tečaj za voditelje fantovskih zborov Triglav. fant. okrožja se vrši v nedeljo 8. novembra v Krekovem domu. Vsak fantovski zbor naj pošlje sigurno vsaj po enega sposobnega tečajnika na organizatorični in po enega na tehnični tečaj. Prijaviti je okrožju čimprej imena onih, ki jih boste poslali.

Glavni naš sovražnik je: — brezbriznost za vse, kar je naše.

Sport

ASK Gorenjec si je 7. t. m. na svojem rednem obč. zboru izvolil novo vodstvo, ki mu želimo pri delu za mladino mnogo vzgojnih in sportnih uspehov.

Gorenjčeva hazena
v Ljubljani.

4. oktobra bi morala družina Gorenjca igrati proti ljubljanskemu Jadranu prvenstveno tekmo. Tekma bi se morala vršiti ob 10. uri dopoldne. Gorenjec pa je prosil, naj se tekma preloži na popoldne. Na svoj predlog ni prejel odgovora in misleč, da se Jadran strinja s predlogom, so dekleta šla v Ljubljano v prepričanju, da igrajo popoldne. Žal pa so v Ljubljani zvedele, da so igro izgubile s 6:0 in obe točki. Sprejele so predlog, da igrata popoldne isti družini trening tekmo. Rezultat je bil 9:3 (4:1) za Gorenjca. Gorenjke niso mogle razviti lepe igre, ker jim Jadran ni nudil odpora. Pri malo

Za elektriko

Vam nudi vse najugodnejše

Jože Markež

Jesenice, telefon št. 605

večji borbenosti črno-belih bi bil rezultat 12 proti 1.

Kot pa je bil dan srečen za hazeno, tako pa lahko enajstovica Gorenjca zapiše v kroniko 4. oktober kot svoj najbolj črn dan. SK Bratstvo jih je gladko odpravilo z 10:0. Kaj je temu vzrok? Kdor je gledal to tekmo, mu je takoj pri prihodu obeh moštev na igrišču padlo v oči, da nastopajo pri Gorenjcu sami domači fantje, dočim so v Bratstvu, razen 3 mož, igrali vojaki. In ni čuda, da so domači izgubili, ko so igrali proti igračem, ki so rutinirani in bili vsi nekoč igrači po večjih mestih pri raznih sportskih klubih. Kje jim more biti kos navaden delavec. Fantje, ne obupajte, ampak še z večjim elanom pojdite na delo in če bo v vas resna in železna volja po uspehu, ne bodo vaši treninzi ostali brez haska.

Po hribih je zapadel sneg. Tudi idilični Črni vrh je pokrit z belo odejo. Koča ASK Gorenjca je zopet oskrbovana in ni dvoma, da bodo obiskovalci teh smučarskih terenov zadovoljni z idealno smuko in solidno postrežbo. Vse zveste obiskovalce smučarskega doma ASK Gorenjca pa vabimo tudi letos, da pridejo in pripeljejo s seboj vse svoje znanee in prijatelje! Smuk!

Šola in dom

Šola se je pričela in novo življenje je zavladalo. Trgovine so polne šolarjev, na cestah pa moraš paziti, da katerega ne pohodiš ali povoziš, posebno kadar se vsujejo otroci iz šolskih učilnic.

S šolo pa so prišle tudi nove skrbi in težave. Otrok, ki se je dosedaj nahajal v skrbni negi svojih staršev, pride v druge roke, akoravno ne za cel dan, pa vendar za nekaj ur, ki pa bodo odločilnega pomena za celo njegovo življenje. Razumljivo je, da verni skrbni materi ni vseeno, katerega učitelja oziroma učiteljico bo dobil njen otrok, ko ga je doma tako skrbno negovala in čuvala pred vsem hudim, mu v najnežnejši mladosti sklepala ročice in ga učila najpotrebnejših molitvic. Sedaj pa bo po nekaj ur na dan v drugi okolici, morda ne v najboljši tovarišiji in bo morda imel še versko brezbriznega učitelja, ki bo vse porušil, kar je zgradila verna mati.

Vsa ta skrb staršev pa odpade, ako vedo, da je njihov otrok dobil vestnega učitelja, učitelja, ki je zrasel iz naroda, ki z njim čuti in ki nadomešča v šoli otroku starše in vestno nadaljuje njihovo vzgojno delo doma.

Za uspešno delo v šoli je torej brezpogojno potrebna tesna idejna vez med šolo in domom. Take vezi pa na Jesenicah pogrešamo. Zdi se nam, kakor da se je šola nekako odtujila staršem. Učitelj je skoraj podoben tujcu, ki pride in odide, ne da bi zapustil kako sled, in tudi spomin nanj kar hitro izgine, medtem ko se dobrih učiteljev narod še dolgo spominja in jim ostane hvaležen za njihov nesebični trud.

Da pa nista šola in doma tako povezana med seboj, kot bi bilo potrebno in zelo koristno, je krivo tudi to, ker se starši in učiteljstvo med seboj premalo poznajo. Marsikateri oče ali mati pride v šolo šele zadnji teden pred zaključkom

šolskega leta in šele takrat, ko sliši, da bo sin ali hči zaostala. Nato se pa še huduje nad učiteljem in zvrta vso krivdo nanj za neuspeh v šoli. So tudi starši, ki vse leto ne vidijo šole od znotraj in se nikdar ne informirajo pri učitelju o napredku svojega otroka, medtem ko se drugi starši stalno zanimajo, kakšen je otrok v šoli in kako napreduje ter kje je treba pomagati.

Zato bi bili nujno potrebni roditeljski sestanki, kakršne so uvedli Nemci in Avstrijci že dolgo pred vojno, po svetovni vojni pa tudi že pri nas po nekaterih krajih Slovenije. Potom takih sestankov bi si šola in dom stopila mnogo bliže, marsikatera nesoglasja bi se ublažila ali izginila in vzgojno delo v šoli bi napredovalo.

Kar posebno kvarno vpliva na uspešno delo v šoli, je čezmeren sport, ki je zajel že tudi najmlajšo generacijo. Tak otrok ne izvršuje domačih nalog ali pa samo površno, ker večji del prostega časa prebije na cesti ali na igriščih. Otroci se pode še v poznih večernih urah po Jesenicah, namesto da bi bili doma. Svoječas so morali biti otroci doma, ko je zvonilo »Zdravo Marijo«. Tu bi morali starši resno nastopiti in malo pogledati, kod se klati njihov nadebudni sinček. Res je, da ne morejo biti starši povsod zraven, posebno če sta oba, oče in mati, zaposlena. Ne gre pa tudi, da se vsa krivda za slabo vzgojo naprti šoli. Za slabo obnašanje izven šole pa ni v prvi vrsti odgovorna šola, ampak vprav roditelji, zato naj s takimi pritožbami starši nikar ne prihajajo v šolo, kakor se je že večkrat žalibog zgodilo.

Teh par vrstic smo napisali z dobro voljo podpreti tiste, ki dobro hočejo, da bo naša mladina telesno in moralno zdrava rastla v naših domovih in v naših šolah v nov krepak rod.

Hranilnica in posojilnica na Jesenicah

obrestuje vse vloge do najvišje v zakonih določene meje. Nove vloge izplačuje vedno promptno.

Kupujte pri naših oglaševalcih

VRTNARSTVO BREČKO JESENICE

Se priporoča za Vse Svete, v zalogi, šopki, venci, cvetje itd.

Bata d.d. Jesenice

priporoča bogato izbiro jesenske obutve, čevljev, galoš, snežk, škornjev po izredno nizkih cenah. Oglejte si naše izložbe ter nas obiščite brezobvezno v naši trgovini.

Ceneno in dobro prehrano, vina na debelo in drobno dobite in kupite najugodnejše v

LJUDSKI KUHINJI JESENICE KREKOV DOM